

σπραγίδος τοῦ ταχυδρομείου. Ἐδῶκε λοιπὸν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἀγωνιώσαν μητέρα, ἧς ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ χειρογράφου τοῦ υἱοῦ τῆς ὑπῆρξεν ἡ μόνη καὶ ἀρίστη ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἀπεπλανήθη, ἀλλ' ἔλλιμενίσθη τέλος εἰς τὸν πρὸς ἄν ὄρον. Διηγοῦνται δὲ καὶ τι περὶεργότερον, ὅτι δῆλα δὴ ἐπιστολὴ τις τεσσαρακονταετίαν ὄλην μείνασα ἐν τῷ ταχυδρομείῳ τῆς Βασιγκτῶνος, εὔρε τέλος τὸν πρὸς ἄν ἀπεστέλλετο.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποστέλλουσι ταχυδρομικῶς παραδοξοτάτας ἀποστολάς. Πρὸ τίνος αἱ Ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς Ἀμερικανούς νὰποστέλλωσι ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φίλους των δείγματα τοῦ φεβροῦ ἐντόμου τοῦ ἀφανίζοντος τὰ γεώμηλα, τῆς καλουμένης *Δορυφόρας* τοῦ Κολοράδου. Ἡμέραν τινὰ ὄφρις ἰσοδύναμος τοῦ γένους τῶν λεγομένων Κοβράσων ἀποστελλόμενος εἰς Ἀμερικὴν ἐκ τίνος ἰνδικοῦ λιμένος, ἐξέφυγεν ἐκ τῆς θήκης ἐν ἣ ἦτο κεκλεισμένος καὶ ἐπλανήθη ἐν αὐτῷ τῷ ταχυδρομείῳ τῆς Νέας Ὑόρκης. Εὐνόητος ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων! Ἄλλοτε δὲ πάλιν σμήνος μελισσῶν εἰσβάλλει αἴφνης εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἢ φρονὸς τις κερασφόρος τῆς Καλλιφορνίας ἢ ἄλλο τι ἔντομον ἢ ἔρπετόν ἐπιβλαβὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Βεβαίως τῶν Ἀμερικανῶν μόνον ἴδιον εἶνε τὸ ἀποστέλλειν ταχυδρομικῶς ὄφεις καὶ φρονούς κερασφόρους.

N.

Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

287.

Τὰς πρὸς λύσειν ζητημάτων τίνος πολλὰς διεξόδους, ἃς διαβλέπομεν, δὲν ἀνευρίσκει κυρίως τοῦ ἡμετέρου νοὸς ἡ γονιμότης, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν φώτων παραδεχόμεθα πᾶσαν τῆς φαντασίας ἡμῶν παράστασιν, μὴ δυνάμενοι εὐθύς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας νὰ ἀνακαλύψωμεν τὴν πορείαν τὴν κρείττονα.

288.

Ἐπάρχουσι καὶ πράγματα καὶ νοσήματα, ἃ τὰ θεραπευτικὰ φάρμακα ἀγριαίνουσι, δοθέντα ἐν καιρῷ μὴ εὐθέτω. Μεγάλῃ δὲ ἀπαιτεῖται σοφία πρὸς γνῶσιν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἡ θεραπεία εἶναι ἐπικίνδυνος.

289.

Ἡ προσπεποιημένη ἀπλότης λεπτός τις εἶναι ἀπάτης τρόπος.

290.

Τῆς ψυχῆς ἡ διάθεσις εἶναι τοῦ νοῦ σφλερωτέρα.

291.

Καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, ὡς οἱ καρποὶ τῆς γῆς, ἔχει τὰς ὥρας αὐτῆς.

292.

Δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ ἀνθρώπου ὅ,τι καὶ περὶ πολλῶν οἰκοδομῶν λέγει. Ἦτοι, καὶ τοῦ ἀνθρώπου αἱ διαθέσεις ἄλλας μὲν ὄφεις ἔχουσι χαροπὰς, ἄλλας δὲ λυπηράς.

293.

Ἡ μετριοπάθεια δὲν δύναται νὰ πολεμήσῃ οὐδὲ νὰ καταβάλλῃ τὴν φιλοδοξίαν, διότι οὐδέποτε αἱ δύο αὗται ἀντίτεχνοι συνοδοιποροῦσι. Καὶ μετριοπάθεια μὲν εἶναι ἡ μαλακία καὶ ὁ ὄκνος τῆς ψυχῆς, φιλοδοξία δὲ ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ζέσις αὐτῆς.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπάρχουσι ὀλιγώτεροι ἀχάριστοι ἄνθρωποι ἢ δυσηρεστημένοι, διότι ὑπάρχουσι καὶ ὀλιγότεροι θέσεις ἢ θεσιθῆραι. Κενωθείσης θέσεώς τινος ἐπιστήμου, ὁ προθάλαμος τοῦ ὑπουργοῦ ἐφοιτᾷτο ὑπὸ ἀνδρῶν ἐπαίτουμένων τὴν θέσιν. Ἦσαν δὲ οὗτοι ἔνδεκα τὸν ἀριθμόν.

— Θὰ καταστήσετε ἓνα ἄνθρωπον εὐτυχῆ, εἶπέ τις εἰς τὸν ὑπουργόν.

— Παντάσιν, ἀπεκρίθη ὁ ὑπουργός, θὰ καταστήσω δέκα δυσηρεστημένους καὶ ἓνα ἀχάριστον.

*

**

— Βαγγέλη, ἐπήγες τὸ γράμμα εἰς τοῦ κυρίου Θωμᾶ;

— Μάλιστα, κύριε, ἀλλὰ δὲν θὰ εἰμπορέσῃ νὰ τὸ διαβάσῃ.

— Καὶ διατί;

— Διότι εἶνε τυφλός. Νὰ ἰδῆτε, ἤμουν ἐμπρός σου, εἰς τὸ γραφεῖόν σου, καὶ δύο φοραὶς με ἠρώτησε ποῦ τὸ ἔχω τὸ καπέλλο μου. Καὶ ἐγὼ τὸ εἶχα, φαντασθῆτε, εἰς τὸ κεφάλι μου, τὸ ἐφοροῦσα».

*

**

Φιλόργυρος τις κυρία μεταχειρίζεται μικρότατα κηρία διὰ τὸν κηροστάτην τῆς· ἀσεβὴς τις, εὐρισκόμενος ἐσπέραν τινὰ παρ' αὐτῆς, τῇ εἶπε: Κυρία μου, ἀνάψατε παρακαλῶ καὶ ἄλλο κηρίον διὰ νὰ ἴδωμεν ποῦ εὐρίσκεται τὸ πρῶτον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἐν τῇ φύσει οὐδεμία ὑπάρχει κυβερνωσα ὑλικὴ δύναμις, ἀλλὰ μόνος ὁ νοῦς· πάντα τὰ ἄλλα εἶνε παθητικὰ καὶ ἀδρανῆ. Ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωπίνους πράγμασιν ἡ δύναμις αὕτη καλεῖται γνώμη, ἐν δὲ τοῖς πολιτικαῖς καλεῖται γνώμη δημοσία· ὅστις ἂν γείνη κύριος τῆς δυνάμεως ταύτης, θὰ καθυποτάξῃ δι' αὐτῆς τὸν σάρκινον βραχίονα τῆς φυσικῆς βίωσις, καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἐκτελέσῃ ὅλους τοὺς σκοποὺς αὐ-